

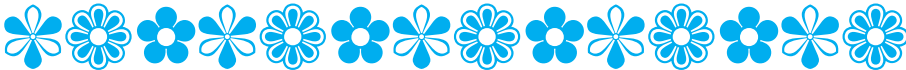

АВТОДОРОЖНИК

Квітень 2014 року
№ 4 (565)

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Безкоштовно

ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

Від щирого серця вітаю вас

зі святом світлого Христового Воскресіння!

Із покоління в покоління передається трепетне ставлення нашого народу до цього великого християнського свята, що дарує радість і піднесення. День Воскресіння Христового збирає разом родини, допомагає усвідомити необхідність збереження сімейних традицій, дає можливість відчутти силу єдності. Воскресіння життя, природи, думок, ідей і почуттів дарує нам цей день. Він наповнений радістю, спокоєм, добрими намірами, щирими побажаннями та вибаченням старих образ.

Нехай це свято звеселить ваші душі, зігріє серця, принесе нові надії. Бажаю вам міцного здоров'я, щастя, домашнього затишку і тепла, родинної єдності та взаємопідтримки. Нехай ваше життя буде таким же барвистим і яскравим, як крашанки, багатим і щедрим, як святковий стіл, а доля легкою, як запашина великодня паска. Миру та злагоди вашим родинам, приливу сил та енергії, успіхів у роботі та навчанні, здійснення задумів і мрій. Божого вам благословення, любові та благодаті!

*Щиро ваш, ректор НТУ
Микола ДМИТРИЧЕНКО*

ВЧЕНА РАДА

28 березня 2014 року відбулося чергове засідання Вченої ради університету, на якому було розглянуто такі основні питання порядку денного.

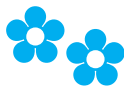
Планові питання: про результати фінансової діяльності університету в 2013 рік та завдання на 2014 рік; про міжнародне співробітництво та підготовку іноземних студентів в університеті.

Різне: затвердження тем дисертаційних робіт; звіт стипендіатів Кабінету Міністрів України для молодих учених; зміна назви структурного підрозділу Барського автомобільно-дорожнього технікуму НТУ; ліцензування освітньої послуги у сфері професійно-технічної освіти в Надвірнянському коледжі НТУ; затвердження кошторису, штатного розпису і вартості підготовки 1 слухача в центрі підготовки водіїв; затвердження кошторису і штатного розпису НТУ на 2014 рік; переведення студентки гр. МК-IV-1 Качан О.Д., студента гр. КН-II-1 Ракушина С.О., студентки гр. ФП-IV-1 Горячої А.В., студентки гр. ФП-IV-2 Ірошнікової Д.В., студента гр. КН-IV-1 Зубарева А.А., студента гр. ТМ-IV-1тех. Кириченка О.Б., студентки гр. ТР-III-2 Хоманчук О.А., студентки гр. ЛГ-III-1 Архипчук Я.Я., студента гр. БД-IV-1 Радзівського Д.О., студента гр. БД-IV-1тех. Котвицького О.Ю., студентки гр. МТ-IV-1тех. Гордієнко Я.Б., студента гр. МТ-IV-1тех. Твердохліба В.С., студента гр. МТ-IV-1тех. Дзюбенко А.В., студента гр. БД-IV-2 Хімичук І.І., студента гр. АТ-IV-1 Литвина М.С., студента гр. АТ-IV-2 Деречей І.С., студента гр. АТ-IV-1 Саболева Д.В., студента гр. АТ-IV-2 Постельгу М.Т., студента гр. АТ-IV-2 Орлюка С.М., студента гр. АА-IV-2 Котовського М.В., студента гр. МШ-IV-1 Антоненка С.В., студента гр. МШ-IV-1 Сороку Д.В., студента гр. МШ-IV-1 Возненка С.В., студента гр. МШ-IV-1 Канівця О.В. з контрактної форми навчання на навчання за державним бюджетом; рекомендація до друку підручника «Технічна експлуатація і обслуговування автомобілів» авторів Лудченко О.А. і Лудченко Я.О.

*О.І. МЕЛЬНИЧЕНКО,
Вчений секретар, професор*

ДНІ Т.Г. ШЕВЧЕНКА В НТУ

Свою Україну любіть,
Любіть її...
Во врем'я лете,
В останню тяжку минуту
За неї Господа моліть...

Слова Т. Г. Шевченка і сьогодні залишаються актуальними як ніколи, саме вони є гаслами волі і боротьби нашого народу. Тарас Григорович одним із перших сказав про Україну як єдину державу в своїх неперевершених творах, які й сьогодні надихають кожного громадянина. Адже Тарас Шевченко є символом патріотизму, саме він посіяв зерна любові до рідної Батьківщини на українській ниві, яка із року в рік, із дня у день дає неоціненний врожай.

Дружня українська родина та вся світова спільнота відзначають 200-річний ювілей від дня народження Великого Кобзаря. Його ім'я стало символом нашого народу, його портрет — у кожній хаті. Його «Кобзар» лежить на столі поряд із хлібом, а його пісні вишиті на рушниках. На всіх континентах звучить безсмертне Шевченкове слово, в усьому світі зведено пам'ятники Великому Кобзареві і ніколи не обміліє повноводна ріка шани та любові до великого поета.

Тому так урочисто і масштабно святкують Дні Т.Г. Шевченка в Національному транспортному університеті. За ці дні в університеті пройшли ряд заходів, присвячені великому генію.

ченка, що відбиває нашу національну душу, наше світосприйняття, наше минуле і нашу надію на майбутнє процвітаючої Батьківщини. Але сьогодні, в дні пам'яті Шевченка, наша мила, любя ненька Україна переживає важкі часи, які народжують героїв-патріотів — славних синів України, що кладуть за неї своє життя. Студенти вшанували пам'ять «Небесної Сотні», які поклали своє життя за нову незалежну Україну.

На факультеті транспортних та інформаційних технологій пройшов конкурс декламаторів віршів Тараса Шевченка. Присутні були ніби оповиті красою та милозвучністю кожного слова. Місця розподілились таким чином: перше посіла М. Герасименко (гр. УТ-ІІ-2), друге — О. Калініченко (гр. МК-І-1), а третє зайняла О. Сирота (гр. МП-ІІ-2).

Дуже приємно розуміти те, що студенти та співробітники Національного транспортного університету не полишають давні традиції і розвиваються духовно. Багато талановитих читців беруть участь у подібних заходах й поза межами НТУ.

«Учіться, читайте...» — закликав колись Великий Титан поетичного слова. Його заклик завжди стучить у наших серцях. Хочеться подякувати тим, хто любить усім серцем і цінує Україну, її традиції і мову.

Підготували:
А. ДУДНИК,
А. БУРА

ЗУСТРІЧ ЗІ
СТУДЕНТСЬКИМ АКТИВОМ
НТУ

8 квітня профком студентів та Рада студентського самоврядування провели зустріч зі студентським активом академічних груп (старост та профгрупоргів). У зустрічі взяли участь проректор з навчальної роботи Гришук О.К., Голова профкому студентів Куц О.І. та Голова Ради студентського самоврядування Карвацький М.Л.

На цьому засіданні обговорювалися важливі студентські питання: про поведінку та дотримання правил проживання в гуртожитках студентами університету; про хід навчального процесу; про підготовку до літньої заліково-екзаменаційної сесії; про проведення завершальних культурно-масових заходів в поточному навчальному році; про підготовку до літнього відпочинку студентів тощо.

Студенти отримали інформацію про те, що в результаті тісної та плідної співпраці між профкомом студентів НТУ та туристичним агентством м. Києва «ІСТ-Сервіс» були досягнуті домовленості. З нового навчального року студенти матимуть можливість відвідувати найкрасивіші визначні куточки Європи за помірним цінами.

За активну громадську роботу, успіхи у навчанні та сумлінне виконання своїх профспілкових обов'язків були нагороджені подяками ректора НТУ та цінними подарунками найактивніші старости і профгрупорги різних академічних груп, а саме: ФТІТ — Федорова А. (МП-І-1), Червоний Л. (УТ-І-1), Савченко В. (УТ-ІІ-2), Василетник Ю. (ТСМ-ІІ-2), Бура О. (МК-ІІ-2); ФЕМП — Вовненко Ю. (ФТ-І-2), Величко О. (ЕП-І-2), Клименко Т. (ТП-ІІ-3), Хоменко В. (ОА-ІІ-1), Кабальок А. (МЕ-ІІ-1); АМФ — Мохир Є. (АД-І-1), Ставицький О. (АА-ІІ-3), Білоїванова А. (ДН-ІІ-1), Полоз О. (ЕО-І-2), Таванець Ю. (ІІ-ІІ-1) та ДБФ — Шпак А. (ТК-І-1), Слобода П. (ГК-ІІ-1), Прокопенко М. (БД-ІІ-1), Бродовська А. (ГК-ІІ-1).

Також були оголошені та нагороджені переможці конкурсу «Логотип мого рідного факультету»: ФТІТ — Кравець Л. (МП-ІІ-1); ФЕМП — Корнієць Я. (ЕП-ІІ-1); АМФ — Веленчук С. (ДМ-ІІ-1) та ДБФ — Геведзе А. (БД-ІІ-1).

Студенти також отримали інформацію, про те, що до 18 квітня у профкомі студентів НТУ (вул. Кіквідзе 36-б, каб. № 4) будуть проводитися реєстрація команд на змагання з міні-футболу та комп'ютерних ігор на Кубок ректора НТУ.

**Профком студентів та
Рада студентського
самоврядування**

З ініціативи Національного транспортного університету, за підтримки Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України в університеті було проведено науково — практичну конференцію присвячену 200-річному ювілею від Дня народження видатного генія - Тараса Григоровича Шевченка на тему «Світова велич Т.Г. Шевченка».

Рада студентського самоврядування за підтримки профкому студентів підготували та провели «Вечір пам'яті Т.Г. Шевченка». Студенти прочитали вірші, що вразили та зашемили серця присутніх, показали феномен Тараса Шев-

КАФЕДРА ЕКОЛОГІЇ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

З нагоди 70-ї річниці з моменту заснування Національного транспортного університету «Автомобільник» на своїх сторінках розкриватиме історію створення і розвитку кафедр НТУ. Щороку в третю суботу квітня згідно з Указом Президента України від 6 серпня 1998 року № 855/98 відзначають Всеукраїнський день довкілля. Найтісніший зв'язок із навколишнім середовищем в НТУ має кафедра екології та безпеки життєдіяльності.

Кафедра екології та безпеки життєдіяльності створена наказом № 158 по НТУ від 11 травня 2006 р. Першим в.о. завідувача кафедри був Віктор Федорович Скорченко — д-р техн. наук, професор, академік Міжнародної академії безпеки життєдіяльності, автор та співавтор понад 150 наукових праць

Після трагічної загибелі професора В.Ф.Скорченка з лютого 2007 р. обов'язки завідувача кафедри виконував доцент Степан Титович Сусло, який нині працює на посаді доцента кафедри.

З вересня 2007 р. кафедру очолює **Матейчик Василь Петрович**, доктор технічних наук, професор. З 2006 до 2011 р. на кафедрі працювали доценти І.Г. Рубежнюк, Р.В. Олійник старший викладач Є.А. Шестаков, інженери В.Г. Василенко, В.І. Гудименко.

Зараз тут працюють: доценти Олена Василівна Барабаш, Геннадій Феліксівич Гусев, Оксана Петрівна Кобзиста, Микола Васильович Половко, Степан Титович Сусло, Вікторія Олександрівна Хрутьба, Геннадій Михайлович Харамда, Петро Іванович Чуваєв, старші викладачі Володимир Сергійович Гринчук, Леся Іванівна Крюковська, Наталія Олександрівна Кухтик, Галина Василівна Хорькова, асистенти Ганна Олександрівна Вайганг, Вадим Ігорович Зюсюн, Сергій Олександрович Никонович, Тетяна Миколаївна Пальчик, Аліна Павлівна Парасочка, Іван Вікторович Самойленко.

Інженерно-технічну підготовку навчального процесу забезпечують завідувач лабораторії С.В. Коломієць, завідувач мультимедійним комп'ютерним класом Ю.Р. Ліскевич, інженери Р.С. Лисак, К.В. Римарук, А.Б. Сінкевич.

Кафедра є випусковою для спеціальності «Екологія та охорона навколишнього середовища», яка у 2008 р. була акредитована за IV рівнем.

У 2008 р. відбувся перший випуск інженерів-екологів: 4 магістри та 16 спеціалістів. За період з 2008 до 2014 р. кафедра підготувала 64 магістри та 124 спеціалісти з кваліфікацією «Інженер з охорони навколишнього середовища».

Результати дипломного проектування впроваджуються на підприємствах і в організаціях, які запрошують випускників на роботу.

Випускники кафедри працюють у Головному управлінні екології та охорони природних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради, Державному управлінні екології та природних ресурсів, Державній екологічній інспекції м. Києва, ВАТ «Київобленерго», КП «Київський міський Будинок природи», АТЗТ «Київсоюзшлахпроект», ДерждорНДІ ім. М.П. Шульгіна, ВАТ «Асфальтобетонний завод», Національному науково-дослідному інституті охорони праці, відділі охорони праці Контрольно-ревізійного управління в Київській обл., відділі ОВНС АТЗТ «Київсоюзшлахпроект», Автобусному парку № 5 КП «Київтранс», на ка-

федрах Національного транспортного університету, в інших установах та організаціях.

За останні роки викладачами кафедри видано 3 підручники, 2 монографії, 6 навчальних посібників (4 з яких — із грифом МОН України) та 65 методичних розробок; підготовлено до друку 33 навчально-методичних розробки.

Науково-дослідна діяльність кафедри здійснюється за такими основними науковими напрямками: підвищення екологічної безпеки об'єктів транспортно-дорожнього комплексу, управління екологічними проектами, екологічний менеджмент та моніторинг.

Успішно функціонують філії кафедри у ДержавтотрансНДІпроект та ДерждорНДІ.

Для реалізації принципів Болонської декларації та міжнародних вимог щодо якості екологічної освіти університет і кафедра розвивають міжнародну співпрацю. Зокрема, у межах Міжнародного проекту TEMPUS «Менеджмент навколишнього середовища для України та Росії» (2008–2010 рр.), у виконанні якого брали участь сім університетів різних країн, викладачі кафедри розробили і реалізують курс екологічного менеджменту з метою підвищення кваліфікації фахівців з охорони довкілля.

У 2009 р. кафедра екології та безпеки життєдіяльності запровадила і сертифікувала в НТУ систему екологічного менеджменту (СЕМ) відповідно до вимог стандарту ДСТУ ISO 14001:2006. Вона поширюється на навчальний процес, що забезпечує екологічну підготовку студентів і співробітників. СЕМ інтегрована в інформаційну систему НТУ. Її запровадження та сертифікація в університеті, реалізація в навчально-господарській діяльності заходів екологічної програми, спрямованих на зменшення енергоспоживання і забруднення довкілля, підвищення якості екологічної підготовки студентів та співробітників мають стратегічне значення для досягнення конкурентних переваг університету на ринку освітніх послуг.

Сьогодні викладачі кафедри виконують важливі завдання створення і реалізації сучасних інтерактивних навчально-методичних комплексів екологічних дисциплін, розвитку матеріально-технічної бази лабораторій, запровадження комп'ютерних технологій у навчальний процес, активізації науково-дослідної роботи, залучення студентів до наукової діяльності, підготовки аспірантів та докторантів з метою формування науково-методичних підходів до вирішення екологічних проблем транспортно-дорожнього комплексу.

Колектив кафедри

ПОХОВАЙТЕ ТА ВСТАВАЙТЕ...

1814 року в селі Моринці з'явився на світ хлопчик Тарас, який сидячи у бур'янах, створюючи надзвичайно красиві вірші, ще не знав, що його твори сколихнуть світ, його «Кобзар» перекладатимуть і читатимуть у всіх країнах світу...

Дитинство Шевченка було тяжким: він рано втратив молодих батьків, був змушений піти у найми, часто тікав подалі від знущань дядя, але не зважаючи ні на що, хлопець тягнувся до мистецтва. Тарас полюбив чарівну народну пісню, чув від кобзарів думи та історичні пісні, які знайомили його з героїчним минулим рідного краю.

Викуп, арешт, політичні репресії не зламали дух Тараса Шевченка. Він творив, писав у муках, і його любов до рідного краю, немов маленька іскорка зуміла розпалити величезне багаття в серцях мільйонів людей.

Тарас Григорович Шевченко – центральна постать українського літературного процесу XIX століття. Його творчість мала вирішальне значення в становленні й розвитку нової української літератури.

У своїх творах він торкався різних тем. Знедолена мати-Україна, її народ, нещаслива доля молодих дівчат, світле майбутнє держави, повстання за честь і

правду хвилювали письменника більше, ніж його власне майбутнє.

Можновладцям не подобався міцний дух революціонера в особі Шевченка. Але навіть довге заслання не зламали Тараса. Йому забороняли писати і малювати, відбирали папір та олівці, найдорожче, що було в нього. Та сила його душі, любов у серці, що і проросла, немов зерня в українському народі і дала неабиякі щедри плоди, що живлять серця українців і сьогодні.

«Учітесь, читайте й чужому навчайтесь...» - закликав Тарас Шевченко. Чи є актуальними його слова у наш час? Беззаперечно! Любов до науки, книжок, пізнання усього нового жила у творця з моменту народження і вмерла разом із останнім його подихом. Потяг до знань спонукав Тараса терпіти знущання п'яного дядя, аби тільки брати хоч якісь уроки, черпати знання.

Із особливою увагою ставився Шевченко до теми дівочої краси і долі у своїх творах. Тяжкі випробування спадали на

плечі жінок у той час. Красиві дівчата, зазвичай, переживали тяжкі уроки долі в наймах у багатих панів, багато працювали і мріяли про щасливе кохання. Але у більшості з випадків ставалося так, як писав Шевченко: «У наймах вирости чужі ви, у наймах, сестри, й помрете...».

Я вважаю, що Тарас Шевченко – це не просто український письменник, це революціонер, Великий Титан, що боровся за правду, свободу свого народу. Його шедеври надихають і сьогодні багатьох патріотів не бути байдужими до долі України.

Хочеться сказати слова вдячності українському народу, що надавав про Шевченка, який жив і творив на розбудову України, не жалкуючи сил і здоров'я, рвав кайдани і кожного разу піднімався, коли падав.

Не втрачаймо сил і віру й ми! Будьмо українцями, справжніми патріотами своєї країни. Шануймо традиції і релігію! Пам'ятаймо тих, чії слова і досі лунають у нашій свідомості: «Поховайте і вставайте, кайдани порвіте!..».

Ми ніколи не забудемо тих героїв, хто зберіг нашу Україну, надихнув і підтримав народ Словом, що ніколи не стане забути!

А. БУРА,
студентка групи МК-II-2

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА

Долю майбутнього генія України передбачив ще батько Григорій Іванович Шевченко, коли перед смертю казав родичам: «Синові Тарасу із мого хазяйства нічого не треба; він не буде абияким чоловіком: з його буде або щось дуже добре, або велике ледащо...». Саме він помітив у малюго Тараса риси «незвичайності». Зі спогадів про Т.Г. Шевченка та його творів бачимо дитину й підлітка із складним характером, натурою чутливою й вразливою на все добре й зле, мрійливою, самозаглибленою і водночас непокірливою, вольовою і цілеспрямованою, яка не задовольняється тяжко здобутим у боротьбі за існування шматком хліба, а прагне чогось вищого.

Не маючи достатньої базової освіти, вчився лише у кирилівського дядя-вчителя Павла Рубана, він намагався досягнути все самотужки. За два роки шкільного навчання Тарас навчився читати й писати, засвоїв ази з арифметики. У поезії «А. О. Козачковському» Шевченко згадував, як він школярем списував у бур'янах у саморобний зошит вірші Сковороди. Ще в шкільні роки малим Тарасом оволоділа непереборна пристрасть до малювання. Він мріяв «сделаться когда-нибудь хоть посредственным маляром» і наполегливо шукав у навколишніх селах учителя малювання, та після невдалих спроб повернувся до Кирилівки, де пас громадську череду і наймитував у священика Г. Кошиця.

Так, обдарованість, самобутність, зрештою й геніальність, – то, безперечно, від Бога. Одна біда – рано осиротів: у дев'ять років померла мати, а в одинадцять – батько. У чотирнадцять років Тараса забрали до поміщицького двору пана П. Енгельгардта у Вільшані, якого рік по тому він супроводжував з іншими дворовими до Вільно, виконуючи обов'язки козачка в панських покоях, а у вільний час потайки перемальовував лубочні картинки. У списку дворових його записано здатним «на комнатного живописца» і пан у 1832 році, на прохання Тараса, законтрактував його майстрові петербурзького малярного цеху В. Ширяєву. Шевченко познайомився з

учнем Академії мистецтв І. Сошенком, який робив усе можливе, щоб полегшити його долю, та К. Брюлловим і В. Жуковським, які були вражені важкою долею талановитого юнака, і викупили його з кріпацтва в 1838 році. Тоді ж його було зараховано стороннім учнем Академії мистецтв. Він був одним із улюблених учнів К. Брюллової.

Талановитий юнак, самородок із звичайної селянської родини, з відкритим серцем до людей, прекрасного, нового та водночас рішучий і категоричний до несправедливості, обману, зла. Веселий, щирий, компанійський, проте зі складною долею, на яку Шевченко навіть не нарікав. Геній, пророк і вчитель, який зумів у складних символах і кодах своєї неперевершеної поезії дати настанови нащадкам-українцям не на роки, а на віки. Водночас – це людина зі звичайними почуттями і мріями: над усе він хотів викупити із кріпацтва сестру Катерину, мати хоча б невеличку свою хатину, жінку, родину. Не судилось – із сорока семи років свого життя лише сімнадцять Шевченко прожив на волі.

Т.М. ВОЛОШИНА,
асистент кафедри теорії та історії
держави і права НТУ

СВІТОВА ВЕЛИЧ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

*Щовесни, коли тануть сніги,
І на рясні просяє веселка
Повні сил і живої снаги
Ми вишануємо пам'ять Шевченка.
Тарасе, наш Кобзарю, всюди
Приходиш нині ти, як свій,
Тебе вітають щиро люди
На всій Україні моїй.*

Онук гайдамаки, кріпацький син став основоположником нової української літератури та літературної мови України.

Для геніїв не існує дати смерті. Феномен Тараса Шевченка відбиває нашу національну природу, наше світосприйняття, наше минуле і нашу надію на майбутнє. Він символізує душу українського народу. Тарас Григорович Шевченко у нас більше, ніж великий поет – він національний пророк і мученик, розп'ятий і воскреслий.

Тарас Шевченко був посланий Богом на нашу землю, як Титан Соборності України. Тому йдемо до нього, щоб набратися наснаги до життя, віри в щасливу долю нашого багатостраждальному народу.

З ініціативи нашого університету, за підтримки Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України в університеті було проведено 20 березня науково-практичну конференцію присвячену 200-річчю ювілею від Дня народження видатного генія – Тараса Григоровича Шевченка на тему «Світова велич Т.Г. Шевченка».

Відкрила науково-практичну конференцію Панченко В.В. – асистент кафедри теорії та історії держави і права, яка привітала учасників і гостей з ювілеєм Великого Кобзаря та побажала наснаги на шляху до пізнання Тараса.

Вступним словом привітав учасників і гостей Хорошун Б.І. – завідувач кафедри теорії та історії держави і права НТУ, доктор історичних наук, професор, який зазначив, що ім'я Тараса Григоровича Шевченка невід'ємно пов'язано з Україною. Шевченко – це Україна. У ньому наша історія, наша мрія, наша надія. Т.Г. Шевченко був справжнім народним співцем, бо з дитинства знав і любив простий український народ, знав його страждання, бо сам їх пережив. Через усе життя проніс Великий Кобзар палку любов до рідної землі, до неьки-України, у своїх творах нагадував людям про минулу славу України та плекав надію на світле її майбутнє.

Багатогранність таланту Великого Кобзаря розкрила Удалова О.А. – завідувач сектором соціально-педагогічної роботи зі студентами Інституту інноваційних технологій МОНУ, кандидат педагогічних наук, наголошуючи на тому, що для багатьох поколінь ук-

раїнців – і не тільки українців, Тарас Шевченко – це явище велике й вічне, невичерпне й нескінченне. Тарас Шевченко – більше, ніж митець. Це – символ, знак, легенда. Його творчість – не просто поетична творчість, а філософія, і мудрість, і заклик.

Окрасою науково-практичної конференції став виступ учнів 3-А класу школи № 220 м. Києва під керівництвом вчителя Мельник І.В. Декламуючи вірші про Кобзаря, діти створили відповідний емоційний настрій, намагаючись донести до кожного слухача мудрість у словах та вчинках поета.

У доповіді Богданець-Білоskalенко Н.І. – доцента Педагогічного інституту Київського університету ім. Бориса Грінченка, кандидата педагогічних наук на тему: «Відомий і невідомий Т.Г. Шевченко» слухачі дізналися про те, як Шевченко працював над серією офортів «Мальовнича Україна» та самостійно вивчав техніку гравіювання. Тарас Григорович Шевченко був не лише геніальним народним поетом, мислителем, він був також і великим художником, креативним гравером реалістичного напрямку в українському образотворчому мистецтві. Як в поетичному, так і в образотворчому мистецтві Т. Шевченка провідним було правдиве зображення дійсності, життя народу, його визвольної боротьби. Зміст творів Шевченка – художника завжди перекликався із змістом його поетичних творів.

Родзинкою науково-практичної конференції став виступ Матвійчук О.Є. – доцента Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету ім. Бориса Грінченка, кандидата педагогічних наук на тему: «Крізь простір століть». Доповідач презентувала проект «На вічну пам'ять великому Кобзарю» – це вперше в мистецькій історії України та світу в Інтернет просторі створена всесвітня капела бандуристів близько

300 виконавців з 11 країн світу виконали пісню на слова Т.Г. Шевченка «Думи, мої думи...».

Кожне покоління по новому відкриває для себе геній Кобзаря, захоплюючись його високим образом, його громадянською принциповістю і моральною чистотою, почуттям соціальної та національної справедливості. Отож, на науково-практичній конференції результати своїх тематичних досліджень представили студенти: Родная Д.Ю., Гордейчук О.В на тему «Т.Г. Шевченко та Європа»; Вдовиченко А.І., Басіста М.І. на тему «Віхи біографії Т.Г. Шевченка»; Мацюк О.А., Браженко А.В. на тему «Т.Г. Шевченко та Канада»; Мешкова А.П., Бородай А.Ю. з доповіддю – презентацією на тему «Т.Г. Шевченко та Росія».

Розповіді доповідачів супроводжуватись мультимедійними презентаціями та доповнювалися репродукціями картин художника.

Заключним акордом прозвучав виступ Корецької Л.В. – начальниці відділу організації виховної роботи Інституту інноваційних технологій і змісту освіти МОНУ, – яка зазначила, що ім'я Великого Кобзаря ми часто згадуємо й будемо згадувати, бо він подарував нам безцінний скарб – його чудові твори, в яких струменить любов до Батьківщини та турбота про її майбутнє.

До науково-практичної конференції була залучена головний бібліотекар НТУ – Ушакова Л.С., яка підготувала виставку літератури «Тарасовими шляхами», на якій були представлені раритетні видання з фонду бібліотеки.

Сподіваємось, що проведення таких заходів стане традицією в НТУ та знайде своїх послідовників.

**Підготувала В.В. ПАНЧЕНКО,
асистент кафедри теорії та історії
держави і права НТУ**

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА

Воскресіння та Великдень – ці слова для кожного християнина і кожного українця відомі з наймолодших літ. Вони завжди були для нашого народу святі. Бо де б не опинилася українська душа, в цей час вона полишає повсякденні справи, щоб помолитися, спожити свяченого, зі щемом у серці згадати рідну домівку, свою родину, тих, що відійшли у небуття та, протиставивши ворогам своїм, пригостити ближніх тим, що Бог послав. Тож слова ці завжди асоціювалися з миром, любов'ю, поцілунками, спільною радістю, а водночас із запахом свіжоспечених пасок, кольоровим дивовиством писанок та крашанок, урочистим церковним дзвоном та співом «Христос Воскрес!»

І недаремно все це відбувається навесні. Життя весною воскресало у повному розумінні цього слова. Власне у Великдень, як вважають етнологи, святкували перемогу над темнотою, життя над смертю, весни над зимою і, як сонячний символ, дарували «красні ячка». Навіть з прийняттям християнства, разом з його календарними святами, які часто накладалися на поганські, первісна назва «Великдень» збереглася, оскільки його значення «найбільшого» (в розумінні найзначущішого) дня якнайкраще відповідало значимості для християн події воскресіння Ісуса Христа.

Великодню передував Великий піст. Починався він кожного разу в інший час, бо був прив'язаний до Великодня, яке є рухомих святом. Два тижні перед постом були особливими, їх називали М'ясопусним та Сиропусним тижнями. Протягом першого, М'ясопусного, у всі дні, крім середи та п'ятниці, можна було споживати м'ясо. А останній, Сиропусний, тиждень називали Запустами, Пущенням, Колодієм, Масляницями або Масляною. Протягом цього часу готували вареники з картоплею, сиром, капустою, пекли гречані млинці. Цього тижня відбувалося прощання із зимою, а також святкування молодіцями «Колодки» або «Колодія», обряду, який спонукав молодь думати про створення родини, народження дітей, бо той, хто не встиг одружитися до Запустів, мусив відкуповуватися від жіночої громади дарунками чи частуванням з музикою, аби з нього було знято символічну колодку.

У Сиропусну неділю перед Великим постом готували багато страв і останній раз перед постом добре наїдалися. Ця неділя ще називається «Прощеною», бо священники на відправі в церкві просять вибачення за свідомі і несвідомі гріхи у мирян, а кожен християнин просить пробачення у рідних і сусідів.

Й ось настає Великий піст, на початку якого українці знімали з ікон вишиті рушники, одягали скромніше вбрання, не гуляли весіль, не справляли іменин та інших гучних забав. Лише дівчата могли співати веснянок, заклин-

каючи весну. Але піст полягав не тільки в тому, щоб не вживати скоромної їжі та не веселитися, а й щоб очистити свою душу від гріхів, щоб чинити діла милосердя та любові. Тому всі християни мали висповідатися і причаститися та бути уважнішими до ближнього.

Ніколи селяни не орали і не сіяли до свята Благовіщення, яке приходило 7 квітня. У цей день нічого не можна було робити, бо «на Благовіщення птиця гнізда не в'є», а «зозуля тому й несе яйця в чуже гніздо, що колись вила кубло в день Благовіщення». В церкві відбувалося богослужіння і святили проскуру. Проскуру, освячену на Благовіщення, вважали дуже помічною, її розтирали на порошок і, вимішавши з медом, давали бджолам, щоб добре роїлися, приносили багато меду. Яка погода була на Благовіщення, така мала бути й на Великдень.

На Великдень кожен мусив мати новий одяг, навіть немовлятам справляли нові сорочечки-льолі. Витягалися тоді сувої домотканого з льону або коноплі полотна, біленого сонцем, скропленого росюю, вилежаного під зорями та місяцем, і кроїлося з них нові сорочки і штани. Кожна дівчина хотіла мати найгарнішу сорочку, щоб показати своєму нареченому свою вправність, роботацькість, високий смак.

За шоденними клопотами і весняними роботами непомітно наближався Великдень, і переднем його святкування була Вербна, або Квітна, чи Лозова неділя.

У цей день Ісус Христос в'їжджав до Єрусалиму, де його вітали як Царя, а дорогу, по якій Він їхав, встеляли віттям пальми. На знак цього в християнських церквах у цей день святять пальмові гілки, а в нас — гілки верби. Отож у цей день всі йшли до церкви з вербовими галузками, які зв'язували у пучки, прикрашали сухими квітами, барвінком, колосками, кетягами червоної калини. Після освячення галузок люди, виходячи з церкви, б'ють ними легенько один одного, нагадуючи:

*«Не я б'ю, верба б'є –
За тиждень Великдень!»*

*Будь здоровий, як вода,
Будь багатий, як земля!»*

Після Вербної неділі наставав понеділок, перший день Чистого тижня, найголовніший день у приготуванні до Великодніх свят. В кожній хаті наводився лад після зими, білилися хата, стіни, піч, комин, милися столи, лави, мисники, господар наводив лад у хліві, стодалах, на подвір'ї. В останній тиждень перед святами селяни кололи свиню і порясатко. Українки завжди були дуже вправними господинями, і м'ясні вироби зі свинини ставали окрасою Великоднього столу.

Але були ще такі роботи, які виконували тільки в Чистий четвер –сукали свічки, пекли паски і остаточно закінчували писати писанки.

Люди в Страсну п'ятницю дотримувалися строгого посту і до відправи старалися зовсім нічого не їсти, голосно не розмовляли, зберігати спокій і бути доброзичливими.

У страсну суботу, коли вже всі основні роботи було зроблено, починали готуватися до освячення страв. В кошик клали паску, писанки, крашанки, яйця, сіль, масло, сир або сирну паску, кільце ковбаски, краєць житнього хлібі, пшона, голку, ладан, мідний хрестик, ніж, воскову свічку. Сир та масло, як і паску, прикрашали хрестом з прянощів. Кошик-дорідник, як ще його називали, гарно прибирали миртом або барвінком і накривали вишитим рушником. Вбиралися до церкви у святковий одяг. Та ось, нарешті, оживають церковні дзвони, і хор урочисто співає «Христос Воскрес!». Священник виходить з церкви з кропилом і святить принесені харчі. Всі вітають один одного: «Христос Воскрес!»- «Воістину Воскрес!» При цьому обнімаються і тричі цілуються, а опісля обмінюються писанками. Таке триразове обрядове цілування називається «христосуванням» і є зовнішнім виявом прощення та любові. Всіх охоплює відчуття благодаті і радості.

Попри те, що всі Великодні святкування відбувалися лише один тиждень, весь період до Вознесіння вважався ще великоднім.

3 ВЕЛИКОДНЬОГО КОШИКА

ПАСКА КРАСНА, ЯК СОНЦЕ

На Великдень ніяк не обійтися без паски, цієї королеви великоднього столу. Споконвіку українці випікали обрядові золоті хлібини, як дар золотому сонечку, а з прийняттям християнства паска стала символом Христа. Зазвичай бралися до випікання пасок у четвер та п'ятницю. Вдосвіта ставилося духмяну розчину, напалювалося печі, і так поволі починалася велична містерія. Стихали голосні розмови, господині щільно причиняла двері, благословляла посуд, продукти, проказувала молитву і старанно місила тісто, промовляючи до нього, наче до дитини: «Рости, хлібцю, на славу Богу Отцю, рости, хлібіно, на славу Богу Сину, виростай, пуху, на славу Богу Духу», хрестила вимішене тісто, залишала його дозрівати і готувала форми для пасок.

Давні рецепти пасок просто вражають. Ось, наприклад: «...візьми 96 жовтків та кілька яєць і не шкодуї, господине, шафрану...» Нам, сучасним жінкам, такий рецепт здається з нерелевантного світу. Але є безліч гарних рецептів, більше пристосованих до наших умов.

Спершу хотіла б дати кілька слушних порад у цьому захопливому й важливому процесі.

По-перше, не конче місити тісто тільки руками. Місити тісто можна міксером зі спіральними насадками на переміну з ручним замісом. Мінімальний час -15 хвилин руками і 15 міксером, потім ще раз руками. Жодна машинка у світі не здатна вкласти у тісто своєї любові та тепла, як це зроблять жіночі руки. Паска – це не просто хліб чи булка, хоч і вони дуже важливі, це особлива містерія. Це наш зв'язок з тисячолітньою традицією.

По-друге, яйця чи жовтки треба збити з цукром на пишну масу, а тоді додати до тіста. Так ми зможемо швидше збагатити його повітрям, а отже, швидше замісити, щоб воно легше відставало від рук. Для цього також треба пересіяти через сито муку. Консистенція тіста має бути досить вільною, не густою. Крім молока, до паски добре додати трохи свіжої сироватки. Покращує ферментацію також чарочка рому.

І щодо часу, потрібного на підростання пасок. Цей час умовно поділено на три етапи. Перший: підростання розчини, час 15-30 хвилин. Другий етап - власне підростання тіста після замісу, час не менше 2 годин, і залежить від температури приміщення, де ростуть паски. І третій етап – виростання паски у формах, ставимо паски для випікання,

коли вони заповнені підрослим тістом на 4/5 всього об'єму. Час випікання залежить від величини паски, маленькі паски печуться і за 15-25 хвилин, а великі 45-60 хвилин. Температура випікання має бути 180-200°C.

А скільки ж дати до паски дріжджів, щоб було саме в міру? Якщо ми печемо паску з 1 кілограму муки, 0,5 літра молока, 8 яєць і 200 грамів масла, вистачить вжити 60 грамів дріжджів.

1-й етап – розчина. Дріжджі посипаємо ложечкою цукру, щоб вони розплилися, змішуємо із частиною борошна та молока, щоб консистенція розчини нагадувала не дуже густу сметану, і залишаємо, щоб вона піднялася, а потім наче трішки опустилася, що свідчить про розчина готова.

2-й етап – замішування паски, триває середню годину часу, наприкінці якого додають ще масло та родзинки.

3-й етап – виростання паски у мисці, триває від 2 до 4 годин.

4-й етап – викладання виростлого тіста до пасківниць, змоченими олією руками заповнюємо приблизно 1/3 об'єму форми.

5-й етап – виростання пасок у формах. Тісто має заповнити майже весь об'єм пасківниць, потім змащують розкоченим яйцем чи самим жовтком.

6-й етап – випікання пасок у духовці, час випікання від 15 хвилин до 1 год.

„AB OVO“— ПОЧНІМО ВІД ЯЙЦЯ

Обід у давньому Римі, який завжди починався з яєць, оголошували: „Ab ovo!“, дослівно «від яйця». З нього, ab ovo, починається кулінарна творчість кожного народу – від примітивних до найвишуканіших поєднань. Це, без сумніву, один із найцінніших дарів людині від її Творця. А крім приготованих страв, яйце є на нашому столі у своєму первісному вигляді – як символ всіх дарів.

Від тих дуже далеких часів до сьогодні великодні снідання мусять початися із поділеного на часточки вареного яйця, щедро притрушеного стружками хрону. Тих часточок має бути стільки, скільки членів родини присутні за святковим столом. Ото одне яйце після спільної молитви розділяє голова родини, кожен бере свою часточку, подумки складаючи подяку Господеві за свою родину, за Маму і Тата, за кожного присутнього і за весь світ і висловлює побажання членам родини. Починається найдовше снідання року, а водночас найурочистіше, бо всі зустрічають Великий день, Великдень.

КОВБАСКА

Ніхто не знає, коли людям вперше спало на гадку начиняти кишки порізанним м'ясом, бо вудження або соління як такого було колись доволі. Тож винайдення ковбаси було лише справою часу. Отже в українській кухні з одного й того ж продукту можна було зробити два різні наїдки: ковбасу та шинку або ковбасу вуджену, без яких не можна уявити собі великоднього столу.

ШИНКА

Після паски шинку без перебільшення можна назвати найшановнішою стравою великоднього столу. Звичайно, на ньому пишуться й інші численні великодні смаколики, але шинка наче магніт притягує до себе усі погляди. Спокусливо манить рум'яною шкіркою, дразнить неймовірним ароматом таємничих прянощів, веселить написом, складеним із встромлених пахучих гвоздик «Христос Воскрес!»

ЦВІКЛИ, АБО БУРЯЧКИ З ХРОНОМ

Ніхто вже не пам'ятає, коли вперше з'явилися цвікли. Напевно, ще відтоді, відколи бурячки примандрували до нас із Греції. Широко відомо про цілющі властивості буряка, тож не дивно, що саме на Великдень українці споживають неймовірну кількість «цвіклів».

За галицьким варіантом беремо 4 кг буряків, 4 корінці хрону середньої величини, варений буряк і хрін тремо на дрібній терці, змішуємо і додаємо сік з 3-4 цитрин і 4-5 ложок цукру, вимішуємо і закриваємо щільно слоїк.

Очевидно, що після довгого утримання від скоромного впродовж усього Великого посту, на Великдень неможливо було обмежитися лише свяченим з кошика. Така вже широка українська вдача. Святковий великодній стіл мав бути вщерть заставленим розмаїтими мисочками, тарелями та тацями з паштетами і сальцесонами, холодцями та рулетами, а також овочевими стравами. Догоджаючи собі, ми водночас обтяжуємо своє травлення, а обійтися тут без наслідків нам допомагає непоказна на перший погляд рослинка – хрін, який собі мезим-форте, яким щедро притрушені на великодньому столі всі м'ясні страви та яйця. В українській традиції хрін символізує страждання Спасителя та Діви Марії і Його учнів, тому дуже вживаний саме у великодній період.

Г.М. ЛЕЙЦЮСЬ,
доцент кафедри іноземної філології
та перекладу
(за матеріалами книги **О.Вербенець,**
В.Манько «Великодній кошик»)

ВІТАЄМО!

*Хай здоров'я, радість і достаток,
Сиплються не мов вишневий цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
І дарує Вам багато літ!*

**СВІЙ ЮВІЛЕЙ У КВІТНІ
СВЯТКУЮТЬ:**

МОСКВИЧОВА Галина Георгіївна, старший викладач кафедри інформаційних систем і технологій;

ВОРОНЬКО Валентина Трохимівна, прибиральниця господарського відділу;

ЗАТРАВКІНА Клара Миколаївна, завідувача відділом у бібліотеці;

ВАСЯНОВА Ніна Іванівна, начальник відділу кадрів;

ЯРОСЛАВ Юрій Юрійович, доцент кафедри транспортного права та логістики;

ЛЕУС Петро Михайлович, доцент кафедри економіки;

ІЛЬЧЕНКО Вікторія Юліанівна, доцент кафедри менеджменту та туризму;

СТЕПАНЕНКО Тетяна Степанівна, доцент кафедри комп'ютерної, інженерної графіки та дизайну;

КРУК Леся Анатоліївна, доцент кафедри теоретичної та прикладної механіки;

ПЕДАН Олег Лаврентійович, старший викладач кафедри виробництва, ремонту та матеріалознавства.

ЗНАМЕННІ ДАТИ В ТРАВНІ

- 1 — Міжнародний день солідарності трудящих
- 2 — Свято весни та праці
- 3 — Всесвітній день свободи преси
- 9 — День Перемоги
- 11 — День матері В Україні
- 17 — День Європи в Україні
— День науки в Україні
- 24 — День слов'янської писемності і культури
- 25 — День міста Києва
- 31 — День працівників видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження України

ПОСМІХНІТЬСЯ. АДЖЕ ВЕСНА...

Буває у житті період, коли все здається сірим і похмури, образливим, болісним і нестерпним. Цей час тяжко переживається і згубно впливає на наш стан, як фізичний, так і душевний. І якби важко не було, давайте задаємо заради чого ми живемо. У першу чергу це наші рідні. Їм емоційно передаються наші і переживання, болі і невдачі. У наших силах розфарбувати сірі будні яскравішими фарбами. Як це зробити? Давайте озирнемося навколо. Квітець... Наповнений ароматами весняних квітів, пахощами абрикосового цвіту, життєдайними дощами та теплими сонячними променями... Усе це випромінює позитив. Давайте відкріємо свої серця для цієї енергії. Даруймо посмішку своїм рідним та друзям, щоб передати частинку весняного живильного тепла. Ми можемо зробити життя кольоровим. Достатньо лише взяти фарби, які нам дає життя, і почати творити...

Р. ГУРТ

- Що повинен знати студент?
- Все!
- А що повинен знати лаборант?
- Майже те ж, що і студент.
- А аспірант?
- У якій книзі знаходиться те, що повинен знати студент.
- А доцент?
- Де знаходиться ця книга.
- А професор?
- Де знаходиться доцент.

Будуть якісь проблеми, то в тебе мій номер є? – Так. – Видалиш!...

Якщо прибирання в будинку починається з протирання клавіатури комп'ютера, то на цьому воно зазвичай і закінчується.

Отримала зарплату. Банкомат видав якісь дивні звуки... Думаю – сміявся.

- Я хочу собі язик проколоти. У двох місцях. Як це зробити, щоб було симетрично?
- Степлером!

Третя пара, вибач, але нам потрібно попроситися ...

- Чого не спиш?
- В інеті сиджу.
- Круто, а я в гостях.
- У кого?
- У тебе.
- Ой, забув!

